

floti nakrantíð áður var farin so langa leið frá heimstaði sínum. Hesi flotin mátti hava alla útgerð við sær og taka kol úti á viðum havi á leiðinni — og það kundi tíðum bæði vera vandamikið og hættislegt. Tá flotin sigldi við fullari ferð, fóru teir at brúka 10.000 tons av koli um dagin, og annars 3.000 tons um dagin, tá ferðin var minni. Admirallurinn leigaði kolbátar at fylgjast við herflotanum ella móta honum á nærri ásettum staðum. Öll herskipini vóru søkklaðin, tá tey fóru.

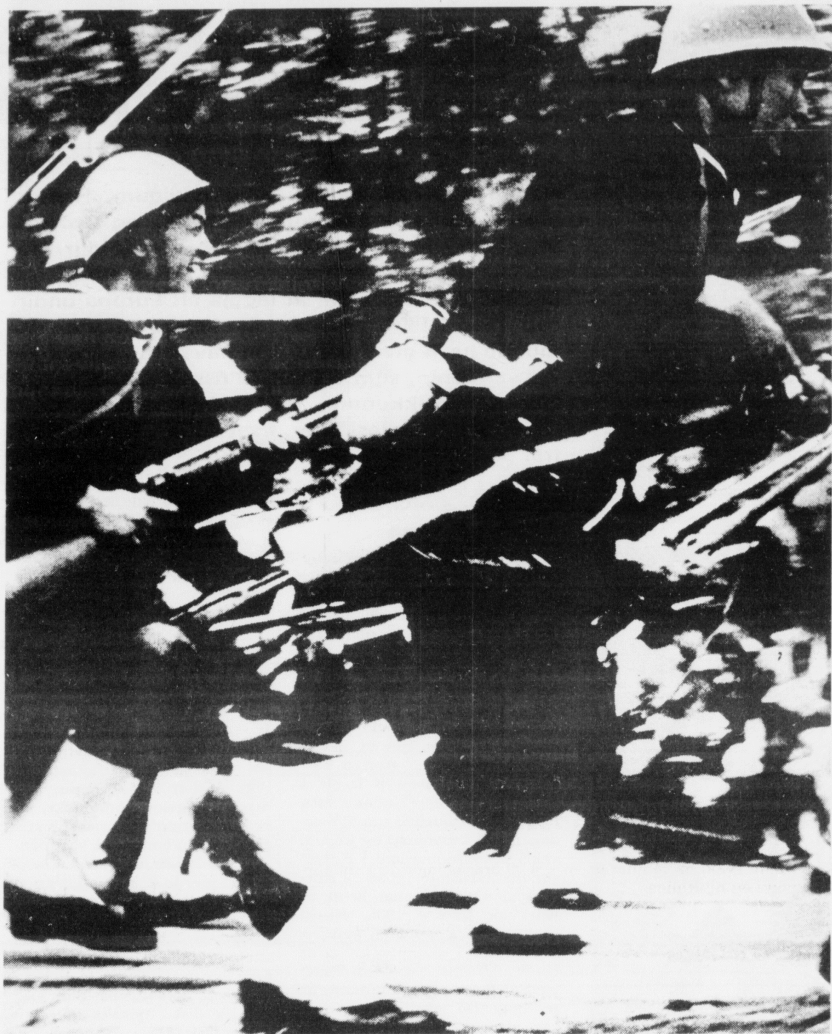
Russiski herflotin heldur til havs

Zarurinn og kona hansara fylgdu teimum avstað, tá teir fóru. Tey veldigu skipini fóru grøvandi gjøgnum Eystrasalt — so hokin aftan — og komu út í Norðsjógvinn, har Russar vóru púra vissir í, at Japanarar mundu liggja og lúra eftir teimum. Teir hildu sum so, at kundu teir sigla hálvan knöttin runt, mundu japanarar vera førir fyri at gera tað sama. Russar ivaðust ikki í, at stór fylgi av japanskum torpedo-bátum mundu liggja og biða eftir teimum tilreiðar at gera av við prúða herflota teirra.

Varliga og ventandi tað versta leitaðu Russar út í Norðsjógvinn, meðan manningarnar stóðu tilreiðar við loddum kanónum. Tá teir 22. októbur nærkaðust Dogger-banka sóu teir ta sjón, teir so leingi høvdu óttast. Út úr tokuni dagaðu bráðliga eini hundrad smá skip, sum ell høvdu nummar, men einki navn. Russar ivaðust ikki í, at hetta vóru torpedo-bátar, sum høvdu gjørt seg ókenniligar og tóku at skjóta við skørpum. Teir

hamskiftu og ovfarnu eingilsku fiskimenninir — tí hetta vóru bert nakrir friðarligir eingilskir trolarar — gövu boð frá sær, at teir fingust við lógligan fiskiskap, men tá var longu stórrur skaði hendur. Sjóbardagan við Dogger-banka — soleiðis kom henda orrusta eftirsiðan at verða nevnd — vunnu Russar, tí at nakrir trolarar úr Hull vórðu saktir og fleiri aðrir illa skaddir. Henda i senn bæði syndarliga og láturliga hending gjørdi Brfetrar uppstær, og teir kallaðu hetta grovan yvirgang. Hótt varð við at senda Russlandi kriggsavbjóðing, og bretska herflotin varð sendur út at elta Russar, sum sigursælir hildu niður gjøgnum Ermasund, ernir av at hava beint fyri figgindanum, sum teir hildu. Ikki fyrr enn teir komu niður móti Biscaya-víkini fingi teir sannleikan at vita um henda stórsigur, sum teir hildu vera, og teir fingi haraftrat at vita, at keisaraliga russiska stjórnin hevði verið noydd til at ganga við til at gjalda Bretum ríviliga samsýning fyri skaðan, teir høvdu velt.

Rojdestvensky admirallur gjørdi nú av at byta flotan sundur í tvinni fylgi. Teir grunnu krússararnir og destroyararnir vórðu sendir gjøgnum Meðalhavið og Suez-siglingarrennuna, meðan tey stóru skipini fóru suður um Afrika. Bæði herskipafylgini móttust síðani við oynna Madagaskar, har Russar frættu tey tíðindi, at Port Arthur var fallin. Nú var sostatt endamálið við hesi ævin-tyrferð burtur, men herflotin var nú komin so langt, at nú var ikki afturvendandi, nú mátti haldast á líka til Vladivostok. Fyri framman lá nú hitt endaleysa indiska havið, har japanarar í hópatáli óivað lógu og lúrdi eftir teimum, tí nú væntaðu Russar at móta teimum nær tað skuldi vera. Tíðindini úr Fjar-Eystri og blaðtíðindi heiman um at einir 200 friðarligir mótmælismenn vóru skotnir niður við køldum

Japanskir herflotamenn bardust saman við japanska herinum í Manchurinum

blóði loypti óhugna á allar tær russisku manningarnar. Menninir kendu seg fyri ongum og misnøgðin umborð var stór. Mangir av sjómönnum kundu á sær, at tapti Russland hetta kriggið, fór tað at skunda undir ta kollvelting, sum spókti harheima. Á einum av herskipunum gjørdi manningin uppreisur, og fjúrtan mans vórðu skotnir í stundini. Nú komu tíðindi heiman úr Russlandi um, at zarurinn hevði bágvið út ein triðja Kyrrahavs-flota av gomlum skipum, og Rojdestvensky admirallur fekk boð um at biða hesum flota á nærri ásettum stað uttanfyri strondina í landsynnings-Asia. Hann visti væl, at hesi gomlu og útslitnu skip fóru at verða honum eitt haft um beinini.

Uttan at støða á sigldi flotin tvertur um indiska havið, tá teir fyrst høvdu fingið sær kol úti á viðum havi, og 5. apríl fóru teir fram við Singapore. Ein so long óslitn sjóferð við søkkkladnum skipum var sjálvsagt ikki minni enn eitt bragd, men enn var Vladivostok 3.000 fjórðingar burturi, og leiðin lá ígjøgnum vandasjógv. Hin 10. maí móttast Rozhestveskij og Nebogatoff admirallur, sum nú var komin úr

Eystrasalti við sínum gomlu og útslitnu herskipum.

Japanarar liggja og biða

Um hetta mundið vistu Japanarar, at russiski herflotin var um at koma inn á kinesiskan sjógv, tí njósnarar teirra høvdu sæð russisku herskipafylgini fara í gjøgnum Malacca-sundið og høvdu sent boð heim um hetta. Japanski herflotin, sum nú í meiri enn 1 ár hevði verið uppi í stríðnum, hevði sum vera man verið fyri ymsum vambakastum, men manningarnar vóru vandir kriggsmenn, og japansku skipini nógv betur á allan hátt enn hini russisku. Bæði londini áttu 4 nýmótans slagskip, harumframt høvdu Russar 8 gomul pansarskip, hvørs virði í einum sjóbardaga var ógvuliga ivasamt. Haraftrat kom, at hesi skip kundu ikki ganga skjótari enn 11 sjómilir, meðan japansku slagskipini gingi 5 sjómilir skjótari. Haraftrat kom so tað, at Japanarar høvdu hin tiltikna admirallin, Togo, sum undir hesum stríði var vorðin ein sonn tjóðarhetja og ikki stóð nógv aftari enn sjálvur Nelson í sjómannsskapi.

Russar sigla og halda væl standa til

Russiski flotin kom í øllum góðum inn í suðurkinesiska havið, og nú vóru triggjar leiðir hjá Rozhestveskij at velja ímillum fyri at koma leiðina fram til Vladivostok. Hin stytsta lá um Tsushima-sundið millum Korea og Japan, meðan hinar báðar komu at gera tað, at hann mátti sigla mestsum í beinan eystan gjøgnum Kyrrahavið fram við japansku eysturstrondini og síðan halda inn í japanska havið, antin gjøgnum Tsugarusundið ella La Perouse, sum var upp- aftur norðari. Hann var fullvissur um, at japanski herflotin hevði hovudsíðstøð sína á Korea og at Japanarar høvdu eyguni eftir teimum trimum sundunum. Hann visti eisini, at hvørja leiðina, hann so valdi, kom hann helst at renna seg í japanska herflotan. Hann gjørdi so av at halda gjøgnum Tsushima-sundið, og hetta var beint tað, sum Togo admirallur hevði væntað. Hann sat tí kúrrur á flota-miðstøð síni í Korea og biðaði eftir boðunum um, at russiski herflotin fór at nærkast.

Framhald

Her fegnast japanskir hermenn um at teir hava tikið havnina í Shanghai